

SENTÈNCIA 16-95 DE 7 DE JUNY DE 1995

Violació.- Error en l'apreciació de la prova.- Infracció de norma penal substantiva.- Delicte continuat.- Circumstàncies atenuants lligades a la personalitat, biografia, nivell cultural, entorn familiar i social.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT : que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 2 de març de 1995 en la causa núm.224-2/94, amb la següent: "FALLEM que hem de condemnar i condemnem Mesias F.V., com autor responsable de dos delictes majors de violació, el segon continuat dels articles 204 i 205 del Codi Penal, fent-se aplicació dels articles 55, 53, 37.6 i 37.4 del Codi Penal, a la pena de DOTZE ANYS DE PRESÓ, a la privació dels drets de la pàtria potestat, a l'expulsió definitiva del Principat i al pagament de les despeses processals causades".

II.-RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada es va interposar recurs de suplicació en interès del condemnat Mesias F.V., per la lletrada la Sra. Aurora CASADEVALL PALLE. El recurs de suplicació interposat està fonamentat en l'article 3 del Decret regulador del recurs: -relatiu a l'error en l'apreciació de la prova en quant a l'aplicació de l'article 53 del Codi Penal (motiu cinquè).- relatiu a la infracció d'una norma penal substantiva per la seva errònia interpretació i indeguda aplicació(motiu setè). Manifesta en quant a l'aplicació de l'article 53 del Codi Penal, que la sentència recorreguda no ha valorat suficientment la personalitat del processat, ni la seva problemàtica familiar, ni el perdó de l'ofesa i de la seva mare.

Exposa que el condemnat és una persona que pateix una desviació del comportament, que té un nivell intel·lectual molt baix amb hàbits alcohòlics i amb uns instints que rondan l'animalitat, que d'altra banda va violar la seva filla que no va criar ni educar, puix l'Aida es va integrar a la família del processat quan ja era una dona.

Sosté, en quant al segon motiu de suplicació, que el Tribunal de Corts per estimar que el màxim de la pena aplicable és de 18 anys, es refereix a l'article 55 del Codi Penal que preveu que en cas de concurs ideal de delictes s'aplicarà solament la pena corresponent al delicte més greu, i observa que en la hipòtesi prevista a

l'article 55, la pena màxima prevista a l'article 205 del Codi Penal és de 12 anys, correspon a la pronunciada pel Tribunal de Corts, que no ha doncs pres en compte les circumstàncies atenuants lligades a la personalitat del processat. Fa valer que l'únic text que permeti d'aplicar en aquest cas una pena de 18 anys és l'article 56 del Codi Penal segons els termes del qual en cas de concurs real dels delictes, "la pena no podrà ser superior a la prevista pel delicte més greu, augmentada de la meitat."

Estima tanmateix que l'esmentat article no és d'aplicació en el present cas, ja que en tractar-se de delictes iguals que han atemptat contra un mateix bé jurídic (la llibertat sexual) el concurs real és homogeni i és transforma en delicte continuat. Demana doncs que sigui revocada la sentència i imposada al condemnat Mesias F.V. com autor responsable d'un delicte de violació, una pena no superior a sis anys de presó.

III.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs presentat, demanant la confirmació de la sentència amb els motius, d'una banda que el Tribunal de Corts, en pronunciar una pena inferior de dos anys a la que havia estat requerida, ha tingut en compte les circumstàncies atenuants relatives a la personalitat del processat, d'altra banda que els fets que li són retrets no poden ser considerats com un delicte continuat de violació.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : que la lògica imposa de procedir a l'examen del segon motiu de suplicació, "infracció d'una norma penal substantiva" a fi de determinar la pena màxima incorreguda en el present cas pel processat Mesias F.V. ,abans de verificar si el Tribunal de Corts en pronunciar contra ell una pena de 12 anys de presó, ha fet una aplicació justa de l'article 53 del Codi Penal.

II.- CONSIDERANT: que si el vuitè considerant de la sentència fa referència, per fixar a 18 anys la pena màxima recorreguda, a l'article 55 del Codi Penal, no és pas menys cert que resulta de les motivacions de la sentència, comportant en particular i l'anàlisi jurídic dels fets a la vista de la teoria jurisprudencial del "delicte continuat", que el visat del text de l'article 55 procedeix d'una error material, el Tribunal de Corts havent volgut referir-se a l'article 56 del Codi Penal, que preveu la pena aplicable en la hipòtesi de concurs real de delictes.

III.- CONSIDERANT: que resulta de la relació dels fets, continguda en la sentència del Tribunal de Corts, i que no ha fet objecte, de part del processat, de cap contestació, que al principi del mes d'octubre de 1993, trobant-se al seu domicili vers les 20H30 del vespre juntament amb la seva filla A., aleshores de 15 anys d'edat, Mesias F.V., que tenia aquesta idea des de feia temps, decidí tenir relacions sexuals amb ella l'agafà pels cabells i se l'endugué cap a la cambra d'ella. La tirà al damunt del llit, la despullà i la violà, consumint el coit en la totalitat. Mentre la violava, la va pegar a bufetades perquè ella no es volia deixar fer. Després dels fets, ordenà a la seva filla que no expliqués res del que havia passat a ningú sota amenaces de pegar-la. De resultes d'aquests fets, A. queda embarassada, i va donar a llum un nen a Barcelona que el seu pare, d'acord amb la mare, entregà en adopció a una família. A principis de setembre de 1994, trobant-se sol amb la seva filla al domicili vers les 16H30, Mesias F.V. la va pegar i la va portar fins a la cambra, obligant-la per la força a fer l'acte sexual. I va repetir aquesta actuació en una altra ocasió al final del mes. En aquestes dues ocasions, per evitar el problema que havia tingut l'any precedent, utilitzà un preservatiu.

IV.-CONSIDERANT: que en un període d'un any separa el primer acte de violació comès per Mesias F.V. el mes d'octubre de 1993, sobre la persona de la seva filla A., de la segona sèrie de fets sobrevinguts a un mes d'interval el mes de setembre de 1994, aquesta interrupció de l'activitat delictual del processat resultant de l'estat d'embaràs de la víctima, que aquesta ruptura temporal que fa obstacle al fet que sigui retingut el criteri de continuïtat, s'afegeix una modificació entre el primer i els dos actes següents, del modus operandi que denota un acte més reflexionat, fins i tot premeditat de la part de l'autor, del greu traumatisme sofert, a continuació de les primeres agressions sexuals, per la víctima, la qual es va trobar embarassada i obligada de separar-se del seu infant, s'oposa a la interpretació segons la qual l'agressió sexual soferta per ella el mes d'octubre de 1993 és confongui amb les dues següents, pel joc de l'aplicació jurisprudencial del delictes continuat,

Que el Tribunal de Corts ha doncs fet una justa aplicació de la llei penal, en declarar Mesias F.V. culpable de dos delictes de violació, punibles en virtut de les disposicions de l'article 56 del Codi Penal d'una pena de 18 anys de presó.

V.-CONSIDERANT: d'altra banda que els diversos peritatges psiquiàtrics i psicològics posa en evidència l'absència de patologia mental del processat la

responsabilitat penal del qual és íntegra, i que presenta un estat depressiu degut només a la seva situació d'empresonament, que els fets han estat acompanyats d'actes de violència i de constrenyiment moral sobre la víctima que pateix, ella en la seva persona, segons les conclusions del metge Cabeza, d'un traumatisme psicològic greu que requereix un seguit psicoterapèutic destinat a evitar disturbis permanents de la personalitat, que essent així les coses el Tribunal de Corts, en pronunciar contra Mesias F.V. una pena inferior de 6 anys al màxim legal, ha concedit al processat, d'acord amb les disposicions de l'article 53 del Codi Penal, en benefici de les circumstàncies atenuants lligades a la seva personalitat, a la seva biografia, al seu nivell cultural, al seu entorn familiar i social.

VI.-CONSIDERANT: que en aquestes condicions el recurs de suplicació interposat per Mesias F.V. ha d'ésser desestimat.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Desestimar el recurs de suplicació presentat a nom del processat Mesias F.V..

2-Confirmar els pronunciaments de la sentència del Tribunal de Corts, dictada en la present causa, el dia 2 de març de 1995.

3-Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.